

N:o 32.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 24 April 1867.

— — — — Andra Kammaren den 24 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående befrielse för skeppare å inrikes gående fartyg och båtar att lägga till vid tullstation, belägen utanför destinationsorten.

(Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts N:o 6 Bet. N:o 12.)

S. A. K.

Hos Riksdagen har, likasom vid sednaste riksdag, förslag blifvit väckt om en sådan förändring af gällande stadganden, att skeppare å alla på inrikes orter gående fartyg och båtar måtte befrias från skyldigheten att, vid inseglande genom någotdera af inloppen Furusund, Södertelje, Sandhamn eller Dalarön, anlägga för undergående af tullvisitation.

Då stadgandet om visitation å fartygen vid inloppsorterna ofta åstadkommer hinder och tidsförlust för den sjöfartsidkande allmänheten, synes detta stadgande icke böra kvarstå längre än förhållandena sådant påkalla. Ändamålet med ifrågavarande visitationer, hvilket naturligtvis är att förekomma oloflig varuinförsel, lärer icke heller vinnas genom det sätt, hvarpå dessa undersökningar vanligen verkställas. Mera fullständiga undersökningar kunna dock svårigen göras, då det icke skäligen kan ifrågakomma att vid dessa tillfällen lossa fartygens last. De fria åsigter i tull-lagstiftningen, som numera gjort sig gällande, måste för öfrigt i väsendtlig mån bidra att tillintetgöra lockelsen till tullförsnillning.

På grund häraf och då ingenting bör åsidosättas, som länder den Svenska sjöfarten till lättnad och befordran och som skäligen, samt utan skada för det allmänna, kan komma denna viktiga näringsgren till del, anser Riksdagen, — som är af den åsigt att den ifrågasatta befrielsen icke ensamt bör inskränka sig till ofvannämnda inloppsplatser, utan jemväl omfatta alla Rikets kustorter, der ifrågavarande stadganden äro tillämpliga, — tillräckliga skäl vara förhanden att fästa E. K. Maj:ts uppmärksamhet på förhållandet,

och får derföre i underdånighet anhålla, att E. K. Maj:t täcktes taga i nådigt öfvervägande, huruvida helt och hållet, eller med hvilka inskränkningar och undantag, skyldigheten för skeppare å inrikes gående fartyg och båtar, att lägga till vid tullstation, belägen utanför destinationsorten, må kunna upphöra.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 24 April 1867.

N:o 33.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 27 April 1867.

— — — — Andra Kammaren den 30 — —

Riksdagens underdåniga skrifvelse, angående afgifvande till Riksdagen af en aflöningsstat och årlig förslagsberäkning öfver de öfriga kostnader, som med Statens jernvägstrafik och förvaltning äro förenade.

(Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts N:o 2 Betänkande N:o 17.)

S. A. K.

Med anledning af åtskilliga antydda missförhållanden, som förmenades hafva sin grund uti en felaktig organisation af förvaltningen utaf Statens jernvägar, har förslag hos Riksdagen blifvit framställt, bland annat, derom att en ordentlig kostnadsstat för desamma måtte upprättas, för att årligen upptagas i Kongl. Maj:ts Nådiga Proposition öfver Statsverkets tillstånd och behof.

Genom Kongl. Brevet den 30 December 1862 förordnades, att den myndighet och förvaltning, som dittills utöfvats af Chefen för Statens jernvägsbyggnader, skulle från och med 1863 års ingång fördelas på två särskilda styrelser, af hvilka den ena, under benämning "Kongl. Styrelsen för Statens jernvägstrafik", komme att öfvertaga befattningen med alla de ärenden,